

klippekortet undgår vi en masse besvær med forsinkelsesklip og unødigt kontrol med studieaktiviteten.

Men det helt afgørende er, at alle nu får ret til 6 års SU. Det er faktisk noget af et gennembrud. Nu bliver det ikke alene således, at de, der kan eller har lyst til at tage en lang uddannelse, kan opnå de mange års studiestøtte, men også således, at de, der hellere vil eller bedre kan klare to korte uddannelser, nu kan få SU i op til 6 år. Det bliver endog også muligt at afbryde en lang uddannelse og hoppe til en kortere, hvis man er kørt fast i den lange, og få fuld SU inden for de 6 år. Det betragter vi også som et stort fremskridt. Det vil især hjælpe de usikre og svagere funderede, og det er vi godt tilfredse med i Socialdemokratiet.

Vi er også godt tilfredse med, at ungdomsuddannelserne nu flyttes ud af klippekortet, som det hedder. Det bliver nu muligt at tage mere end én erhvervsuddannelse eller en erhvervsuddannelse efter en gymnasial uddannelse eller omvendt – alt sammen noget, som især de svage stillede vil kunne få glæde af.

Jeg er også glad for, at vi kom så langt, som vi gjorde, med at finde en – om end lille – kompensation til de studerende, der har fået et barn. De kan nu vælge mellem dobbeltklip og forlængt SU. Det er dog en kompensation, selv om det kun er en delvis kompensation for det, der på andet sted blev ordnet med hensyn til kontanthjælp under orlov.

Jeg synes, at lovforslaget er klart og logisk opbygget, men med 41 bemyndigelser til ministeren kan man jo ikke sige, at lovforslaget indeholder alle regler. Derfor er det mit håb, at det vil lykkes for undervisningsministeren og SU-styrelsen hurtigt at få udarbejdet de nødvendige bekendtgørelser og ikke mindst en sammenhængende vejledning, således at brugerne får en let vej ind i systemet og får gode muligheder for at finde rundt i det.

Som sagt støtter Socialdemokratiet lovforslaget og medvirker gerne til en hurtig udvalgsbehandling.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Venstre kan naturligvis støtte det lovforslag om statens uddannelsesstøtte, som er til første behandling her i dag, og som udmønter det forlig, vi var med til at indgå den 23. februar.

Med de ændringer, der nu sker i SU-systemet, gøres et godt system bedre. Der er nemlig grund til, synes jeg, at fæste sig ved, at det dan-

ske SU-system er blandt verdens bedste om ikke det bedste. Det er senest bekræftet ved den turnusundersøgelse om statens uddannelsesstøtte, som Finansministeriet udgav i december 1994.

Lovforslaget rummer en række forbedringer og en række forenklinger, som jeg ikke her skal gå i enkeltheder med. Jeg vil dog gerne fremdrage nogle af de centrale punkter, som vi i Venstre har lagt overordentlig stor vægt på.

Det gælder for det første indførelsen af et 6-årigt klippekort. Der er ingen tvivl om, at det er en klar forbedring af SU-systemet. Ved at lempe aktivitetskravene, der i nogle tilfælde har resulteret i nærmest proformalignende eksamensforhold, og ved at afskaffe forsinkelsesklippene skaber vi nu den større grad af frihed og fleksibilitet i systemet, som efter Venstres opfattelse længe har været tiltrængt.

For det andet vil jeg gerne pege på den meget store forbedring, at forældreafhængigheden for modtagelse af SU på ungdomsuddannelserne nu fjernes, i og med at alle 18-årige nu får et grundstipendium uanset forældrenes indkomstforhold. Det har for Venstre været af afgørende betydning, at vi fik denne forbedring. I alle andre sammenhænge betragter vi de 18-årige som myndige, selvstændige personer, og sådan bør det selvfølgelig også være i relation til SU-tildelingen. Vi glæder os derfor over, at der nu er flertal for som altoverskyggende udgangspunkt at give SU i ungdomsuddannelserne uafhængigt af forældrenes økonomiske forhold.

Det tredje positive element, jeg gerne vil kommentere her, er de lempede regler for tilbagebetaling i de situationer, hvor en studerende har haft en høj egenindtægt.

I Venstre har vi længe ønsket en opblødning af egenindtægtsreglerne, så den studerende ikke oplever SU-systemet som en Big Brother, der hæmmer eget initiativ i fritiden. Det skal kunne betale sig at arbejde også for studerende, der ikke skal straffes for at indhøste erfaringer gennem aktiv deltagelse i erhvervslivet.

At der nu indføres en ordning, hvor kun halvdelen af det, man har tjent for meget, skal tilbagebetales, betragter vi derfor som et principielt gennembrud for dette synspunkt.

Vi havde gerne set, at denne lempeligere tilbagebetalingsregel kom til at gælde generelt og ikke var begrænset til et bestemt beløb, men på de givne forudsætninger er vi ganske godt tilfredse med, at der nu indføres dette nye princip, som vi gerne ser udbygget ved en senere lejlighed.